NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

9 KASIM 1949 SENE: 1 SAYI: 2

Alan

bir

Pişman...

NUHUN Gemisi

Almayan

bin

Pişman...

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

AMERİKAN SENATÖRLERİ NUHU ZİYARET ETTİLER!..

Yurtta sulh Cihanda sulh

Atatürk'ün 11 inci ölüm yıldönümü: «Yurdda sulh cihanda sulh» parolası ikti - dar partisinin ve muhaliflerin dilinde... Ama çevremi - ze şöyle bir bakınca, iktidar partisinin de, muhalif par - tilerin de, Atanın bu parolasını göstermelik bir söz olarak kullandıkları besbelli...

Yurdda sulh ne demek? Yurdda sulh nasıl olur? Na - sıl kurulur?

Bir başka Ata sözümüz var bizim, Atatürkün parola sı ile bağdaşır: «Biri yer biri bakar mı kıyamet bundan kopar.» demiş atalarımız. Yurdda sulhun, hattâ cihan - da sulhun temeli burada. Milli servet bir avuç soyguncu Karaborsacının elinde toplanır ve emeği ile yaşı - yanlar hergün biraz daha işsiz, biraz daha aç, biraz da ha sefil ve perişan kaldılar mı, ne yurdda sulh olur ne cihanda. Çalışan halk yığınlarının mutlaka geçim zor - luğundan kurtulması, işsiz kalmaması ve yüz yılımıza yaraşır bir hayat sürmesi gerek. Yani devlet eliyle istihsalin geliştirilerek işsizliğin yok edilmesi, ve işçiye grev hakkı tanınarak ücretler ile fiyatların denkleştirilmesi; köylünün topraklandırılması, ve toprağın verimle işle - yecek şekilde donatılması; küçük sanat erbabının ma - mullerine pazar sağlanması ve saire...

Bunun için de bağımsız bir iktisat politikası güdecek durumda olmak lâzım geli - yor: Yabancılara karşı yerli istihsali, milli parayı koru - mak...

Gümrükleri açmak, para - ranın değerini düşürmek zorunda kaldın mı, pazarlarını yabancı sermayesine ve mallarına açtın mı, açmak zo - runda kaldın mı, bu saydıklarımızın hiç biri olmaz. Ama bu olmadıkça da, yurdda *gerçekten sulh* kurula - maz. Evet, zorla asayiş sağlanabilir elbet. Sağlanabilir ama, bu, yurtta sulh olduğuna değil, tersine sulh olma - dığına delâlet eder.

Cihanda sulha gelince: Bu da berikilere bağlıdır. Eğer halk kendi kaderine hâkim değilse, nüfuzlu çevreler bunlar ister muvafık ister muhalif olsunlar imtiyazlı durumlarını muhafaza için, yurd dışında kendi benzer - leri ile anlaşacaklar, yani emperyalistlerin harb cep - hesinde yer alacaklardır.

«Ayinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz!» bu da bir başka sözümüz. Ve işlere bakınca,

(Devamı 3 üncüde)

Geçen gün birden yazıhanemi - zin kapısı açıldı, İçeri çam yarması, yanakları al al, yağız bir delikanlı girdi. Yüzü hiç de yabancı değildi ama bir türlü kim olduğunu çıkaramadık.

— «NUHUN GEMİSİ» ni siz mi çıkarıyorsunuz?

— Evet

— Hay Allah sizi kahretsin, Başımıza dert açtınız. Ben Amerikalıların mihmandarı, filanım.

Deyince tanıdım: Amerikalıların tayyare meydanlarında çekdirdikleri resimlerin bir köşesinde dai - ma sevimli bir delikanlı vardır ya, işte o. Devam etti:

— Amerikalıları bilirsiniz, tu - haf heriflerdir. Şu gelen senatörlerden bir tanesi gazetenizi gör - müş. «Vay, Nuhun gemisi bulun - muş da bize haber vermiyorsu - nuz» diye tutturdu. Ötekiler de üstümüze çullandılar: «Biz para sarfedelim, heyet gönderelim de, siz Nuhun Gemisini bize haber vermeyin.» «Bu bir şakadır,» filân dedikse de para etmedi. «Tabii, biliyoruz: Şimdi size oluk gibi dolar akacak. Biz bunu görür de yardımı keseriz diye korkuyorsunuz, değil mi?» dediler. Elhasıl başımız belâya girdi heriflerle. Dert anlatamıyoruz. Aman rica ederim benimle beraber gelin de şu adamlara bunun bir şaka olduğunu söyleyin.

— İmkânı yok.

— Niye?

— Çünkü Nuhun gemisi hakikaten geldi de ondan.

— Haydi Allahınızı severseniz beni de *Amerikalı mı sandınız?*

— Vallahi de geldi, billâhi de.

— Lahavle, peki geldi ise nerede?

— Havuzda, şimdilik tâmir görüyor.

Makinası da İtalyaya tâmire gönderildi. Nuh'a gelince: geçen sayımızda yazdığımız gibi, Kasım paşada istirahat ediyor.

— Yahu siz toptan delirmişsiniz.

Neyse uzatmıyalım efendim, düştük evvelâ delikanlının, sonra da Amerikalıların önlerine, kurulduk otomobillere, doğru Nuri Ustanın Kasımpaşadaki evine...

Amerikalılar sevinçlerinden uçuyorlar. Nuhun bulunduğu kata çıktık. Dostlarımız yıldırım gibi içeri daldılar.

— Hello Noah.

— Hello Nono.

— Hello Darling.

Kimi Nuhun sakalını çekiyor, kimi karnına vuruyor, kimi yanağından makas alıyordu. Nuh neye uğradığını şaşırmıştı. Senatörlerden biri (her halde başları olacak) arkadaşlarını bir köşeye çekti. Fıs kos ettiler, Sonra o zat ezbere şiir okur, gibi bir takım şeyler söyledi:

Bundan sonra tercüman senatörlerin nutkunu bülbül gibi tercüme etmeğe başladı:

— Amerikalılar memleketinize geldiklerinden dolayı o kadar, o kadar memnunlar ki «sevincimizden nerede ise ağlayacağız» diyorlar. Burası, yâni, Kasımpaşa ka - dar güzel şirin: lâtif; temiz yer görmedik görmiyeceğiz de; Allah da göstermesin diyorlar. Allah canınızı burada alsın diyorlar. Yaptıklarınıza bayıldık, öldük, bit - tik mahvolduk diyorlar.

Nuh.

(Devamı 4 de)

BİR FİKİR KURBANI

Geçen hafta biz büyük bir dostumuzu, memleket kıymetli bir evlâdını kaybetti: Cami Baykurt âni ve kısa bir hastalıktan sonra vefat etti.

Cami Baykurt bu mem - leketin nadir yetiştirdiği fikir adamlarındandı, İstiklâl harbinin ilk kahramanlarından biri ve ilk Dahiliye Vekili idi.

Cami Baykurt bo - yun eğmesini bilmeyen, i - nandığı şeyden fedakâr - lık yapmaya razı olma - yan, müstesna karakterli bir adamdı. Doğru bildiği yoldan ayrılmadığı ve el öpmesini bilmediği için bir köşeye atıldı. Hayatını kazanmak için muallimlik yapmak istedi; mani oldular. Yazı yazarak geçinmek istedi; Gazetesini başına yıktılar. Ona söz söyletmemek, hayat hakkı vermemek için her çareye baş vurdular ve nihayet senelerce süren hizmetine karşılık onu ıstırap ve mahrumiyet içinde ölüme mahkûm ettiler.

Cami Bakkurt bütün zulümlere, bütün tazyiklere rağmen başını dimdik yu - karda tutmasını bilen bir fikir kahramanı ve bir fikir kurbanı idi. O, inanan gençliğe bir örnek, devri - mizin fikre ve imana karşı yaptığı zulümlerin bir sembolü olarak yaşadı ve yine öyle öldü.

TAKDİM EDİYORUZ

Geminin yazarları:

★ KADIN GÖZÜ İLE:

Bayan Nuh zevcine uygun bir bayandır, Cefakeş ve sabırlıdır, Kâinata kadın gözü ile bakar, Onun sâyesinde gemide herşey gıcır gıcır, Sözü yabana atılır gibi değil.

★ GÜVERCİN (Haberci):

Nuhun hava kuvvetleri mesabesindedir. Yer yüzünde olan bitene kuş bakışı bakar, Tûfanın en selâhiyetli müşahidi sayılır, Zeytin dalını ağzından düşürmez, Sulh sever oluşu onu türlü iftiraya uğratmıştır, Aldırmayın.

★ FARENİN KEMİRDİKLERİ:

Sokulgandır, Cüssesine bakıpta onu hor görmeyin, Boyundan büyük işlere karışır, Evelallah mahcup olmaz da üstelik. Dedikodu derseniz, bitirmiş. Siyaset işlerinde dediği dedik.

TEŞEKKÜR

Basın hayatına atılmamızı gazetemizden hiç bahsetmemek suretile tebrik eden gazeteci arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

Kısa bir zamanda bayilerde bi - ten birinci sayımızı idarehanemiz - den aldırınız.

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Kardaşım Ahmet,

Nasılsın, iyimisin, çoluk çocuk iyi mi, sıhhat ve âfiyetiniz için duvacıyık kardaş. Eline vardıysa, geçen mektubumda buğday zamanı çektiklerimizi hekâye etmiştim. Ağalardan beylerden şikâyetçi olduğumu yazmıştım. Eninde sonunda neler oldu dinle:

Siptilli pazarının çürüklerini kursağa indirip, mezerlikte yatıp, pamık zamanını bekledik. Eninde sonunda beş on kişi ya var ya yoktuk. 40.000 ırgat savıştı getti, yollara düştü, dilendi, kırıldı, dedik ya per perişan oldu. Koca Adanada beş on kişi kaldık biçer döver canavarının gadrine uğrayıp. Ölmek var, dönmek yok dedik. bi kelle, gayrı dayandık. Öyle ya gidip te çapa zamanı geri gelmenin mümkünü yok. Torosu aştıh tut, Kırşehire vardın diyelim, yıldüdün Kervankonmaza, Kervan - konmaz karşında dineliyo, avrattan zoppa yemeyi de göze aldın, bebenin de acından vıyaklamasını de duymadın -öyle bir duyulur ki aslına bakarsan- duymadın faraza ona da peki, eli boş dönmüşün, nidcen? Kahpe Osman ağaya yalvarmaktan başka ne yapan? Osman ağa ki tarlanı zapteylemiş, muhtarla bir olmuş, seni tarlandan attırmış, anana avradına sövmüş, işte o kahpe Osman ağaya varıp ta bi ölçek buğde dileneceksin. Başkasında yok ki versin. O da sana «gel tutmalık et kapımda;» diyecek. Irezillik. Hemide pamık zamanı seni salar mı bakalım? Bi ölçek, iki olmuştur, üç olmuştur, salar mı adamı? Kahpe Osman demişler ona tüm tarlaları kaptırmışlar, heç adamı salar mı pamığa. İşte Ahmet Kardaş bu yüzden dişimizi sıktık, pamık çapası zamanı zor belâ geldi çattı. Kör Memiş, Topalların Mehmet, Hacı Farfara, Memo Durmuş, bi de ben, çapa zamanı gelince yüreğimiz güp güp eder durur, bunca zahmete katlan bi de bakmışın kine «Emeriken gâvırı ağaların beylerin gönlünü hoş etmek için, biçer döverden başka bi de çapalar toplar göndermiş, olur mu olur. Ağaların beylerin yine burnu Kaf dağında, eha vakit taş köprüden kendini ırmağa at. (O da para etmez di, bizim gibilerin bahtına, ırmakta bu yaz iki karış su ya var ya yoktu.)

Heç te böyle olmadı. 40.000 ırgattan kimse gelmedi, milletin gözü korkmuştu bi kelle ırgat buğde zamanı bozulmuştu. Kimse gelmedi kardaş. Kara şemsiyeli elçiler peşin para verecek adam aradılar köylerde, şehirlerde tarlada, sokaklarda. O beyler o ağalar kıçıp motorundan inmez, insanın yüzünü bakmaz, yalvarmanıza kulak asmazlardı, işte o ağalar o beyler ayağamıza kadar gelip tatlı diller döktüler, biz sizi şöyle severiz, böyle severiz, kardaş değil miyiz dediler. Neylesinler, pamığı ayrık otu sarmış. Geçen yıl ki Yeşil Kurttan gözleri yılmış, ciplere bizi buyur etmek istediler, harçlık lâzım olur dediler, aman evhane tarafına selâm ederiz, seni gözümüzün bebeği gibi severiz, al şu çapayı eline, himmet eyle, çiftlikte senin için yataklar hazır, piliç kızartalım yoksa baklava mı emredersin. Dedilerse de nafile, 40.000 ırgatı buğde zamanı aç komak, geri salmak kolay da, pamık zamanı 40 kişiyi bi araya getirmek zor. Artık elçiler, ağalar, beyler, Hataydan, Ulukışladan, şurdan burdan adam bulmak için avuç dolusu para döktüler. Eh, biz de az buçuk faydalandık bu düzene bereketten. Ne yaptım biliyormusun, elime geçen ilk paradan eve yirmi lira saldım, girdim bi Kebepçiye, ne yalan söyliyeyim Ahmet usta kardaş, gözlüm yaşardı ekmek katık yüzünü görünce. Yollara düşüp gidenler aklıma geldi de boğazımdan bi lok-

(Devamı 4 de)

Bir irtica gösterisi

Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesinde kimler alkışlandı?

Ankara Tarih Dil Fakültesi öğretim üyeleri yeni Naylon kıyafetlerile, yeni öğretim yılı törenine başlıyacakları sırada kapıdan içeri sarıklı ve cübbeli biri girdi. Bu zatı şerif bazı «delikanlılar» tarafından çılgınca alkışlandı. ATATÜRK'ün inkılâbı emanet ettiği gençlerden bazıları, üstünde ATA-

nın «Hayatta en hakiki mürşid ilimdir» sözü bulunan binanın içinde sarık ve cübbeyi alkışladılar!

Neden Alkışlamamasınlar?

Öyle ya, neden alkışlamasınlar? Türk milletini asırlarca gerilik içinde kıvrandırmış olan irtica en büyük zaferini bu fakültede kazanmadı mı? Atatürkün Türk gençliğine irticadan korkmadan çalışma imkânlarını sağlamak için bizzat meşgul olarak kurdurduğu bu Fakülte, onun ölümündenberi her gün biraz daha fazla irticaa

kucak açmadı mı? Bir ilim müessesesinin başı, rektör, bu fakültede dövülmedi mi? Cezasız kalan öğrenciler bu Fakülteye mensup değiller mi idi? Delilsiz olarak töhmet altında bulundurulan öğretim üyeleri bu fakültede ders okutmuyorlar mı idi? Atatürkün bizzat getirttiği dünya çapındaki âlimler bu Fakülteden kovulmadılar mı? Köroğluna, Karacaoğlana «müfsit» damgası bu Fakültede vurulmadı mı? Hüseyin Rahmi bu Fakültede «Aforoz» edilmedi mi?

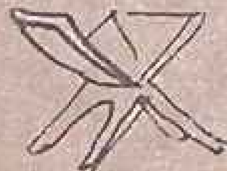
Yobazlar sırıtıyor?...

İrticaın Ankara Tarih Dil Fakültesinde kazandığı bu meydan savaşından sonra sarık ve cübbenin alkışlanmasında şaşılacak bir şey yok. Hatta İlâhiyat Fakültesinin bile açılması tabiidir. Velevki bu fakültenin bulunduğu binanın üstünde «Hayatta en hakiki mürşit ilimdir» sözü bulunsun.

Bir alkış daha...

Bu açılma töreninde biri daha alkışlandı: Kimdir, bilin bakalım? Kendisini senelerce ilme vermiş olan bir ilim fedaisi mi? Eski bir İstiklâl Savaşı kahramanı mı? Millî iktisadın kalkınmasına yardım etmiş olan bilgin bir politikacı mı? Atatürkün ümdelerini başarı ile yerine getirmiş bir inkılâpçı mı? Hayır...

Bu kim?...

Dakikalarca alkışlanan ve Rektör Hikmet Birentin teşekkürlerine «mazhar» olan bu zat C. H. P. nin ileri gelenlerinden, meşhur milyonlar babası tüccar Vehbi - Koçtur. Büyük Amerikan tröstlerinin Türkiye mümessili Vehbi Koç. Yabancı sermaye ortağı Vehbi Koç...

Acaba bir münasebet var mı?

Ankara Tarih Dil Fakültesi öğretim üyelerinin Amerikan kıyafetleri giydikleri bir törende cübbe ve sarık ile Amerikan sermayesinin mümessili Vehbi Koçun alkışlanması arasında bir münasebet var mı acaba? Hiç olmazsa sembolik bir münasebet...

Bana öyle geliyor ki, var. Bütün bunların İstiklâl harbinin başkumandanı, yabancı sermayenin ve irticaın en âmansız düşmanı Atatürkün bizzat ehemmiyet vererek kurdurduğu Ankara Tarih Dil Fakültesinde cereyan etmesi çok mânidardır. Bu, âdeta bir devre meydan okumak, bir devri kapatmak; yeni, fakat daha geri, bir devrin başladığını ilân etmek gibi bir şey Âdeta bir irtica gösterisi...

Kısakürek PUT ve Bacak

Son günlerde, fuhuş bahsindeki titizliği ile dillere destan olmıya çalışan Necip Fazıl Bey Kısakürek'in bir şiirini okuyucularımıza sunuyoruz.

Boynuma doladığım taştan putu görseler
İnsanlar öğrenirdi neye tapacağını
Kör olsam açılır gözüm ona sürseler
İsa'nın eli gibi bir kadın bacağını.

Partiler arasınndaki siyasî mücadele şiddetlendi

1 Kasım. Celâl Bayar Manisada: «Biz milletin hakkının tanınmasını kanun dairesinde istiyoruz.» dedi...

2 Kasım. Celâl Bayar Alâşehirde: «İstiyoruz biz milletinin hakkının tanınmasını kanun dairesinde» dedi...

3 Kasım. Celâl Bayar Kulada: «Milletin biz kanun dairesinde hakkının tanınmasını istiyoruz» dedi...

4 Kasım. Celâl Bayar Alâşehirde: «Hakkının tanınmasını istiyoruz biz milletin kanun dairesinide» dedi

5 Kasım. Celâl Bayar Gördeste: «Kanun dairesinde tanınmasını istiyoruz biz milletin hakkının» dedi...

6 Kasım. Celâl Bayar Ankaraya döndü.

7 Kasım. Günaltay seyahate çıktı.

8 Kasım. Günaltay Manisada: «Biz, milletin hakkının kanun dışına çıkılmadan aramasını istiyoruz» dedi...

9 Kasım. Günaltay Alaşehirde: «İstiyoruz biz milletin hakkının aranmasını kanun dışına çıkılmadan» dedi...

10 Kasım. Günaltay Kulada: «Milletin biz istiyoruz hakkının aranmasını kanun dışına çıkılmadan» dedi

11 Kasım. Günaltay Akhisarda: «Hakkının aranmasını istiyoruz kanun dışına çıkılmadan biz milletin» dedi...

12 Kasım. Günaltay Gördeste: «Kanun dışına çıkılmadan hakkının aranmasını istiyoruz biz milletin» dedi

13 Kasım. Günaltay Ankaraya döndü

11 Kasım. Celâl Bayar seyahate çıktı...

12 Kasım. Celâl Bayar Konyada: «Milletimizin yegâne arzusu hakkının kanun dairesinde tanınmasıdır» dedi

YENİ İSTANBUL

(DIE NEUE İSTANBUL)

Türkçe Alman gazetesi
Yakında çıkıyor

Baş yazarları: Von Habibestein
Von Sunterstein
Herr Burhanbelgeman
Herr S. M. Rechenberg
Von G. H. Martin
Herz Welter
Robert Cuyon
Prof. Neumark
Vesair Von'lar ve Herr'ler

Fahrî Yazarları: Von Papen
Prof. Schaht

Türk muharrirler de tercümelerde yardım edecekler.

Uslubundan bir numüne:

Günlük bir gazetenin karilerine vereceği şeylerin en mühimmi, dünya ve gazetenin görüştüğü lisandaki memleketin ve en nihayet çıktığı şehrin haberlerini v.s.

Gazeteden istifadeli bir başlık «Para ile oynamamalı!»

Bütün eski «**Türkische Post**» okuyucularına ve Hitler hayranlarına tavsiye ederiz.

SERAP

24 Ekimli Tandan:

Rıza Tevfik'in Serab-ı - Ömrüm adlı eseri muhterem okuyuculara senenin en kıymetli bir edebi armağanı olarak takdim ediliyor. Fiatı (7.5) liradır.

NUH: 7.5 liraya olduktan sonra eser kıymetli olmasına kıymetli ya. Üstad 7.5 lirayı verecek müşteri bulabileceğini sanıyorsa, Serab-ı Ömrüne bir serap daha eklendi demektir.

———o———

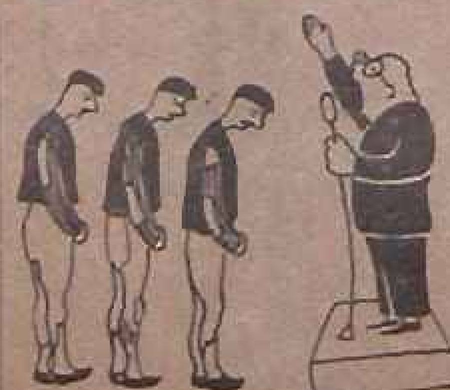
TEBRİK

Aşırı temayüller ve İller kanunundan sonra; İstanbul valiliğine C.H.P. nin en sadık üyesi getirildikten ve Meclis Başkanlığına da C.H.P. nin en müfritlerinden Şükrü Saracoğlu geçirildikten sonra önümüzdeki seçimi C. H. P. nin kaybedeceğine hâlâ inananları tebrik eder, kendilerine uzun ömürler dileriz.

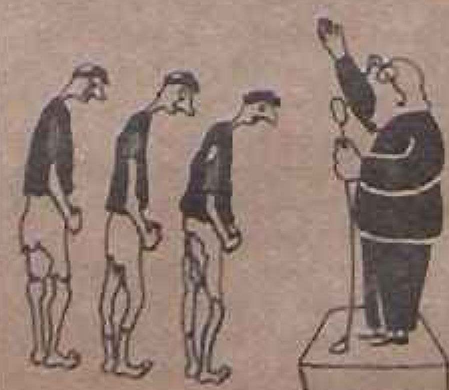
Nuh Ailesi

1946

1948

1950

TÜSTAV

1952

NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH NUH

TÜSTAV

AMERİKANSIZ DOLMABAHÇE

Geçenlerde Dolmabahçeden geçerken etrafıma, denize, saray tarafına, her yanıma bakındım; fakat bir tek Amerikan eri göremeyince adetâ hayretler içinde kaldım. Marşal plânına dahil olalı Dolmabahçemiz hamdolsun hiç

böyle Amerikansız kalmamıştı. Her akşam hususi otobüs servisleri, cipler, taksiler, Beyoğlu ile Dolmabahçe arasında durmadan mekik dokur ve kaideleri bir avucu bile güç dolduran, pembe beyaz tenli, çakır keyif, nahif delikanlıları aşağı yukarı taşır dururdu. Yol boyunca dizilen ve allı yeşilli bir takım adi cins biblolar, ağızlıklar, inci boncuk satıcıları da görünmez olmuşlardı. Beyoğlunda içkili Lokanta birahane, kabare ve barların cemakânlarında asılı duran (English speaking), (Wellcome our great friends), (Hallo sailors) .... gibi afişler de yoktu. Onlar geleli İstiklâl caddesine malûm kalıkları ile dökülüp köşebaşlarında müşteri tavlamaktan kurtulmuş olan genel ev mensupları da eski cevelânlarına ve pazarlıklı satışlarına başlamışlardı.

Dolmabahçe dedim de hatırıma geldi. Fatihin kalyonlarını denizden çıkarttırıp kızaklara bindirdiği İstanbulun bu tarihi kavuşak noktasının hafızama nakşolmuş iki önemli hâdisede yeri vardır. Bunlardan biri, İstiklâl savaşımızı müteakip İstanbula çöreklenmiş bulunan işgal kuvvetleri orduları nın şanlı bayrağımızı ve karşılarında gözlerini kırpmadan onlara bakan kahraman Mehmetçiğimizi selâmlıyarak Dolmabahçe önlerinde istim üstünde duran gemilerine binerek çekilip gitmeleridir. Ötekî, ATATÜRK'ün ölümünden sonra bütün milletin, ana, baba, çoluk çocuk, genç ihtiyar, dinli dinsiz Dolmabahçeye dökülüp hep beraber göz yaşı dökerek onu ziyaret etmemizdir.

GÜZEL TESADÜFLER

Ulaştırma Bakanı söylüyor:

Avrupa ve Amerikaya, tetkik ve siparişler için arkadaşlar memur ettik. Etüdlerini ve incelemelerini yapan arkadaşlar, güzel tesadüflerden ziyade kendi zekâ ve kabiliyetleri sayesinde tesis ve vasıta temininde büyük başarılar gösterdiler.

NUH: Ulaştırma Bakanının da tıpkı Avrupa ve Amerikaya giden arkadaşları gibi, güzel tesadüflerden ziyade başarıları sayesinde iş başına geçtiği cümlemizin malûmu...

Ekselâns H. Gerededen başyazarımıza gelen mektup

Hitlerin en parlak devirlerinde Berlinde Büyük Elçi olan ekselâns Hüsrev Gerede'den aşağıdaki mektubu aldık. Harfini değiştirmeden neşrediyoruz:

Pek muhterem Nuh hazretleri,

Dünyanın bu karışık ve kararsız günlerinde batı medeniyetinin ölmez kıymetlerini, Hürriyet ve Demokrasiyi ve insan haklarını kaleminizle de müdafaa etmek hususundaki kararınızı bütün kalbimle alkışlarım. «Geminizin» uzun ömürlü olmasını temenni ederim.

Efendim, sebebi tasdiim şudur ki pek muhterem dostum ve meslekdaşım ekselâns Von Papen'in Cumhuriyet bayramımız vesilesile Muhterem Nadir Nadiye yolladığı mektubu elbet görmüşsünüzdür. Bunun üzerine sayın Nadir Nadiye ben de bir tavzih mektubu yollamıştım. Fakat pek muhterem Nadir Nadi, her nedense, yazımın mühim yerlerini çıkararak bastı. Bu kısımlarını da size yolluyorum.

Pirinci dünya harbi sırasında askeri vazife ile memleketimizde bulunmuş. İkinci dünya harbi boyunca da büyük Türk dostu merhum Hitleri memleketimizde temsil etmiş olan aziz meslekdaşım ekselâns Von Papen hakkında çok ağır ittihamlar yapılmıştır. Bu büyük demokrata «Hitlerci, Nazidir!» dediler ve efendim. Bendeniz tekmil mukaddesatımla zatıâlinizi temin ederim ki, bu büyük insan asla Hitlerci değildi, olmamıştır. Ve olamazdı zaten. Çünkü benim en yakın dotsum. Asıl ailesi erkânı ve pek kibar oğlu avukat Franz dahi, Hitlerci değildir; asla Hitlerci olmadılar. Çünkü onlar da asıl ailem erkânı ile sıkı fıkı dosttular.

Efendim bu iğrenç iftiraları atanlar bir lâhza düşünmüyorlar mı ki, Von Papen, büyüklerimizin de dostuydu; hâlâ da öyledir. Saracoğlu Şükrü ile Menemenci zade Numan beyefendiler nitekim mahkeme huzurunda hüsnü şahadette bulundular. Hitlerin hediyesi lüks Mercedes otomobilini Von Papenin Numan beyefendiye getirdiği günü hiç unutmıyacağım, hatıralarım meyanındadır.

Aziz meslekdaşım Von Papen bugünkü Demokrat Türkiyenin bütün ileri gelenlerinin dostu olmakla Hitlerci ve Nazi olmadığını, olamıyacağını çoktan ispat etmiştir, kanaatindeyim.

Size belki garip gelir. Fakat Vallahi, billahi Nuh hazretleri, Şu Mareşal Göring, evet o da Hitlerci değildi. Çünkü onunla da dost olmuştuk. Hiç unutmam bir tilkı avındaydı, bir fırsatını bulup kulağıma Nazi olmadığını söylemişti. Ya Doktor Göbels, o su katıl - mamış bir Demokrattı. Cenabı hak gani gani rahmet eylesin!...

Kendisi çok yakın bir dostumdu. Hattâ, hattâ bizzat Hitler, evet o da Demokrat bir insandı. Ve Hitlercilikten nefret ederdi.

Yalnız talihsiz insanlarmış bunlar. Ömürleri Vefa edipte bu günleri idrak etselerdi, işin hakikatı meydana çıkacaktı. Ve sizi temin ederim Nuh hazretleri Alman hükûmetinin bu gün başında Führer ve arkadaşları olacaktı...

Eski günleri hatırladım da lâfı uzattım. Kusura bakmayınız efendim. Ama dünyanın şu nazik durumunda bütün Demokratların hürriyetperver insanların yek vücut olmaları lâzım da... .

Dostum Frankonun Demokratlığı hakkındaki bildiklerimi bir başka sefer nakletmek ümidile derin hürmetlerimin lütfen kabulünü rica ederim efendim,

Hitler nezdinde Büyük Elçi:
H. Gerede

Kürtçe bir beyit ve Saracoğlu

Kürdün bir köyden köye giderken yol kenarında bir köylü ölüsü görmüş. Bakmış ki köylünün yanında ekmeği de var soğanı da, şu beyti söylemiş:

Nan pıra peyvaz pıra
Çıma dı mıra

Türkçesi:

Ekmeği de var soğanı da
Neden ölmüş acaba

Bu beyit bize, velâ teşbih sabık Başbakanlardan Saracoğlunun Kayseride söylediği bir vecizeyi hatırlattı. Hani Halkevinde toplanan ahali «Açız açız» diye bağırınca Saracoğlu:

— Açlıktan ölen var mı? diye sormuştu ya, işte o vecizeyi.

NASIL OLUR?...

Büyük Millet Meclisinde köy okulları ve Enstitüleri kanunu konuşurlarken, köy okullarının kadın erkek bütün köylüler tarafından yapılacağına dair olan madde hakkında «Bu angaryadır, binaenaleyh anayasaya aykırıdır» diyen bir milletvekiline diğer bir milletvekili:

— Biz anayasamızı Fransız insan hakları beyannamesinden aldık. Oradaki angayra lâfı, derebeylerinin köylüleri kendi hesaplarına çalıştırdıkları göz önünde tutularak kullanılmıştır. Burada ise böyle bir şey yok. Köylüler okulalarını kendileri, kendi çocukları için yapacaklar, diyor.

Bunun üzerine meşhur kaplanlarımızdan Rasih Hoca söz alıyor:

— Yalandır arkadaşlar, diyor, anayasamızı Fransızlardan aldığımız yalandır. Nasıl alabiliriz ki o zaman bu milletle harb halindeydik...

UMUMİ AF!...

Ankaradaki Zafer gazetesei Türkiyede mahkûm adedinin 35000 e yükselmiş olması dolayısile bir umumi af temayülünün belirdiğini yazıyor...

Ham :Nuh baba, bu 35000 mahkûm hapishanelerdeki mahkûmlardır. Bir de hapishanelerin dışında vereme, sıtmaya, açlığa işsizliğe, topraksızlığa, mektepsizliğe, haksızlığa velhasıl istismara mahkûm milyonlarca hapishane harici mahkûmun kurtulması ne zaman gerekleşecek?

Nuh: O kadar kötümser olma Ham. Türk halkının mühim bir kısmı muhalif ve muvafık partiler arasında oynanan ve kendi derdlerile hiç bir alâkası olmayan bu söz de demokrasi oyununun iç yüzünü artık anlamış görünüyor ve demokratik mücadelede hâkim mevkiini aldığı gün tahammül götürmez durumdan kurtulma yolunu elbet bulacaktır.

Yurtta sulh cihanda sulh

(Baştarafı 1 incide)

Halk Partisi ve muhalif partiler başlarının ağızdan düşürmedikleri «Yurdda Sulh, Cihanda Sulh» parolasını ciddiye alamayız.

Memleketimiz harbe hazırlanan bir Amerikan üssü haline getirilmişken; onbinlerce yurddaşımız iş peşinde, milyonlarcası da aç sefil perişan sürünürlerken, «yurdda sulh cihanda sulh» yolunda yürüdüğümüzü söyleyen bu sayın baylar, eğer söylediklerine kendileri gerçekten inanıyorlarsa, Allah afiyet versin! Ama bilmelidirler ki, Türk halkı bu sözlere inanacak kadar ne saftır, ne de kör.

NUH

HER HAFTA İKİ HABER

1. Dünyanın en meşhur Amerikan romancısı Steinbeck'in, Amerikada mükâfat kazanmış olan «BİTMEYEN KAVGA» isimli eserinin türkçe tercümesi Bakanlar Kurulu kararile toplattırıldı.

Steinbeck'in bu eseri Franko İspanyası da dahil olmak üzere dünyanın hiç bir memleketinde yasak edilmiş değildir.

2. Amerikada Türk - Amerikan Cemiyetinde, Cümhuryet Bayramı münasebetile verilen ziyafette, eski Amerikan Büyük Elçisi Joseph Crew: «Türkiye, bugün, dünya devletleri arasında, en hür cümhuriyetlerden biri olarak yaşamaktadır» dedi.

ABONE OLUNUZ

«NUHUN GEMİSİ» ni bayilerde bulmakta müşkilât çekenler

DERHAL:
ABONE OLUNUZ

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Veli Yılmaza

Kardeşim Veli Yılmaz:

Mektubunu aldım. Geçen hafta sizin köyden Ahmede de bir mektup yazmışsın, onu da okudum. Doğrusu çok canım sıkıldı. Biz, köylüler bizden daha rahattır, sanıyorduk. «Hiç olmazsa onların kendilerini geçindirecek toprakları vardır, daha olmazsa kendi yiyeceklerini topraktan çıkarıp geçinirler» diyorduk. Oysa ki hali keyfiyet hiç de öyle değilmiş.

Peki sizin haliniz öyle, bizimki böyle, bu işin sonu neye varacak? Biz hiç gün gömiyecekmiyiz.

Sonra bir türlü aklım almıyor Veli Yılmaz! Benim yediğim ekmeğin buğdayını, her gün yediğim fasulyayı sen çıkarıyorsun; giydiğin kumaşı ben dokuyorum, sonra sen de açsın ben de. Bu işte bir kurt yeniği var, vesselâm.

Geçen gün Partilerden birinin toplantısına gitmiştik. Arkadaşlardan biri ekmeğin pahalılığından şikâyet edecek oldu. Partici «Ne yapalım köylü buğdayı pahalıya satıyor» dedi. Biz de ses çıkarmadık ama size de epi içerledik. Sonradan duyduk ki siz de Particilere «Üstümüz başımız kalmadı» dediğiniz zaman «Ne yapalım işçi gündeliği yüksek, pahalıya mal oluyor» diyorlarmış. Tabii o zaman siz de bize kızıyorsunuz.

Oysaki Ahmetten hâlimizi öğrendin, bugünkünden daha az gündelikle geçinebilirmiyiz?

Bu işte bir kurtyeniği var dedim ya sana, bir türlü aklım ermiyor. Ama biz karşılıklı geçip, araya bir sürü dalavercileri sokmazsak bu işi daha kolaylıkla hallederiz gibi geliyor bana.

Bâki hoşca kal Veli Yılmaz, bütün köylü arkadaşlara selâmlar.

Var Kıyaset! NE YANDI?

12 Ekimli Tandan:

Dün akşam Fatihte 6 ev kül oldu.

12 Ekimli Zamandan:

3 ev tamamen, 2 ev kısmen yandı.

12 Ekimli Hürriyetten:

Fatih civarında 5 ev tamamen, 3 ev kısmen yandı.

12 Ekimli Cumhuriyetten:

Susuzluk ve şiddetli rüzgâr yüzünden 3 ev tamamen, 3 ev de kısmen yandı.

12 Ekimli Tasvirden:

Fatihte 5 ev tamamen, 1 ev kısmen yandı. Zarar 100.000 liradır.

13 Ekimli Vatandan:

Karagümrük yangınında maddi zarar cem'an 37.000 liradır.

NUH: YANDIM ALLAH!

★ ★

NUH GECEKONDULRIN YIKILMA TARİHİNİ AÇIGA VURDU!

Geçen hazirandan sonra yaptırılan gecekonduların yıktırılmasına başlanma tarihini tesbit için vali, belediye başkanı, ordinaryüs profesör doktor Fahreddin Kerim Gökayın reisliğinde bir toplantı yapılmıştır...

— Acaba bu yıkma tarihi ne zamandır, dersiniz?...

Nuh — Kahbımı basarım, sakalımın üstüne yemin ederim ki umumi seçimlerin ertesi günü...

NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

Bir yerli filim stüdyosunu ziyaret

Bay Maymun arkadaşımız intibalarını anlatıyor

Maval ve Martaval stüdyosunun sahibinin karşısındayım. Katmerli bir temennala.

— Sebebi ziyaretim, demeye kalmadı:

— Anladım, dedi, rol istiyorsun. Kaç para vereceksin?

— Aman efendim,

— Amanı, zamanı yok. Fiyatlarımız maktudur. Bin lira verirsen başrol, beşyüz liraya kıç rol iki yüz elliye kuyruk, yüze figüranlık; elliye...

— Efendim kim kime verecek

— Sen, sen vereceksin tabii?. Müessesemiz seni artist yapacak, san'at aşkı aşlayacak, resmini çekmek için film ve ışık harcıyacak; o maymun suratına makyaj yaptıracak, afişlere ismini yazacak; bütün bunlara rağmen bir de üstelik kim kime para verecek ha! Tabii sen.

— Yanlış anladınız bendeniz artist olmaya gelmedim. Maksadım.

— Anladım, iş istiyorsun...

Bir nefeste.

— Bendeniz, dedim. Gazeteciyim yerli filmler hakkında bir tetkikde bulunacağım da.

— Söylesene be herif dedi. Gel, şöyle otur, Kahve içermisin?

— Eh, lütfederseniz,

— Yazık; isterdim ama: odacı meşgul, film çeviriyor... Başka zaman.

— Anlamadım odacı film mi çeviriyor?

— Evet ikinci derece bir rol vardı da...

Neyse onu bırakalım, gelelim işimize... Siz gatecesiniz değil mi? Yazın... Müessesemiz bu sene fevkalâde fedâkârlıklara katlanarak dünyanın en mükemmel filmlerini memleket aşkına, vatan aşkına, pır aşkına piyasaya çıkarmakla halkı adamakıllı yolacağını... pardon piyasaya çıkarmakla şeref duyar.

— Filmlerin isimleri?.

— Yaz! Büyük: Milli Türk filmi: Dövün Hergeleyi, şaheser Milli Türk filmi: Fatmanın Belâsı, Harika Milli Türk filmi: İtler Kulesi, Harikalar harikası Milli Türk filmi Cinci Baba, Harikülâde Milli Türk filmi: Kanlı Köçek, Fevkalâde Milli...

— Peki bunların hepsi de milli mi?.

— Milli ya, ne sandın?

— Affedersiniz anlıyamadım. Bunları milli yapan ne?

— Sen de gazeteci diye geçiniyorsun. Amma da alıkmışsın ha! Filmlerde gördüğün o dağlar, taşlar kimin?

— Milletin.

— O koyunlar kimin?

— Milletin.

— O kavalları kim dinliyor?

— Millet.

— Biz kimi kazıklayıp geçiniyoruz?

— Milleti.

— Anladın mı şimdi filmlerin niye milli olduğunu.

— Sayenizde! Bir filmin halk tarafından beğenilmesi için içinde neler olması lâzımdır?

— Bir defa halkın her gün başından geçen vak'alar seçilmeli.

— Meselâ?

— Meselâ, göbek!

— Fakat.

— Gene başladın, fakatı makatı yok. Göbek işte.

— Aman efendim halk her gün göbek mi atıyor yani?

— Atıyor tabii.

— Nerede o günler: atmıyor efendim.

— Atıyor.

— Atmıyor.

— Bak, senin göbek dediğin ne? kıvırmak değil mi?

— Evet.

— Yani bir nevi kıvranmak.

— Evet.

— E, söyle bakayım şimdi. Halk her gün kıvrım kıvrım kıvranıyor mu? Kıvranmıyor mu?

— Anladım. Başka?

— Gazel.

— O nasıl oluyor?

— E; sende insanı patlatırsın hani... Ahlar oflar yandım Allahlar neci?

— Doğru. Peki filmciliğimizin istikbali hakkında neler düşünüyorsunuz?

— Ha, bak bu mühim! filmcilik demek ben demek. Filmciliğin istikbali yani benim istikbalim. Eh, lâf aramızda pek o kadar fena görünmüyor, yalnız bir iki pürüzlü nokta var o kadar.

— Öğrene bilir miyim?

— Birincisi, çalıştırdığım artist ve teknisyenlerden aldığım para pek öyle karın doyuracak gibi değil. Bahusus benim karnım. İkincisi halk.

— Halkın nesi var?

— Nesi olacak hiç bir şeyi yok, asıl fena olan da bu ya. Keratalar sinemaya gelecek parayı bile bulamıyorlar.

Çok müteessir olmuştu. Kendisine daha fazla ıstırap çektirmemek için müsaade alarak yanından ayrıldım.

Maymun

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:
NAHİT ÜSTEMİR
İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Mektup Adresi:
Posta kutusu 12, Tophane,
İSTANBUL
ABONE ŞARTLARI:
Seneliği: 480 Krş.
Altı aylığı: 240 Krş.
Dizgi: ANIL Matbaası
Baskı: Sucuoğlu Matbaası

Anadolu Gazete ve matbaalarının nazarı dikkatine:

TEZEL KLİŞE ATÖLYESİ

Tire, oto, ototire, renkli klişeler Temiz ve süratle imal olunur. Fiatlarımız rekabet kabul etmiyecek derecede ucuzdur. Bir tecrübe ile klişelerimiz hakkında bir fikir edinebilirsiniz!...

Son Posta gazetesi yanında 25 No. lı Apartman zemin kat

Amerikan senatörleri Nuhu ziyaret ettiler!

(Baştarafı 1 incide)

— Çok memnun oldum ama benim hiç bir resmi sıfatım yok. Her halde yanılıyorlar.

— Tercüman bu sözleri nakledince Amerikalılar arasında bir şaşkınlık oldu. Tercümana bir şeyler söylediler. Tercüman da Nuh'a.

— Sizi Amerikaya götürmek istiyorlar.

— İmkânı yok. Ben şu 12862 yaşıma kadar bu memlekette yaşadım. hiç bir yere gitmem.

Tercüman bu sözleri tercüme etti. Sonra Amerikalılardan aldığı cevabı bildirdi.

— O halde biz buraya gelelim diyorlar.

— Ziyaret için ise başımın üstünde yerleri var. Fakat yerleşeceklerse imkânsız. Rahatsız olurlar. Biz fakir insanlarız.

Tercüman bu sözleri tercüme edince canları sıkıldı. Bir hayli düşündüler. İçlerinden biri koltuğunun altındaki bir kâğıdı uzatarak uzun uzun bir şeyler anlattı. Nihayet tercüman neticeyi bildirdi:

— Amerikalılar sizin fakirliğinize çok üzüldüler. Size yardım etmeğe karar verdiler. Yalnız soruyorlar: Truman Doktrininden mi olsun, Marşal Plânından mı?

— Vallahi benim hiç birine aklım ermez. Yalnız bildiğim bir şey varsa o da, «elden gelecek hayır Allahtan gelsin.»

— Yok, yok. Muhakkak yardım edilecek.

— İstemem.

— Olmaz.

Derken Amerikalılar yumruklarla Nuhun üzerine çullandılar, bir iki çene altı ile Nuhu alaşağı ettiler. Birtanesi arkasında sakladığı bir plânı Nuhun üzerine örttü. Hepsi sıra ile birer nutuk söylediler. Plânı örten zat plânı kaldırdığı zaman Nuh yoktu. Hepsi plâncı'yı alkışladılar.

Dışarı çıkmak için aşağı kata indiler. Fakat Nuri usta önlerine çıktı. Kapıyı sürmelemişti.

— Nuhu ne yaptınız?

— Bir yardım plânı tatbik ettik, yok oldu.

— Olmaz. Ya Nuhu getirirsiniz yahut da şuradan şuraya adım atamazsınız.

—Aman, zaman, yok. Nihayet tercümana bir şeyler söylediler. Tercüman:

— Dışardaki otomobilin arka kapağını açın, orada. Dedi.

Nuri usta dışarda toplanan halka seslendi. Dışardakiler hemen koşarak otomobilin arka kapağını açtılar. Nuh içeride sım sıkı bağlanmış, ağzına mendil tıkalı, yatıyordu. Hemen dışarı çıkardılar, çözdüler. Nuh rahat bir nefes aldı. Nuri usta da kapıyı açtı, Amerikalılarla tercümanı dışarı salıverdi.

Amerikalılar otomobillerinden:

— Bay, bay...

Diye bağırırlarke Kasımpaşalılar da:

— Vay anasını bu Amerikalılar sahiden yaman herifler be diyorlardı. İçlerinden birinin:

— Ulan bunlar Zati Sungur'un hocaları be sen ne diyorsun enayi dediğini duydum. Hihmet Uydurur

Muhsin bugünlerde gençleri tutuyor, yaşlı aktörlere dirsek çeviriyormuş. Elbette gençleri tutacak... Seçme tiyatro eserlerini hep gençler oynamadılar mı? O yaşlı zevat beğenmedikleri rolleri bir hafta sonra gençlere ekmediler mi? Ve gençler bu rolleri onlardan daha mükemmel oynamadılar mı? Bu hususta elimizde yığınla misal var... Hem biz Muhsinin gençleri tuttuğuna da inanmıyoruz. Öyle olsaydı bugüne kadar en az 20 aktör, 5 rejisör yetiştirir, Ankaraya gider gitmez de tiyatro bu hale düşmezdi... Herkes ektiğini biçer, Muhsin de ektiğini biçiyor.

★

XX. asrın tam yarısında bir tek san'at tiyatrosu olan İstanbulun Tepebaşında aktörler birbirini yiyor, palamutlar istavritleri yutmaya çalışıyor.

Şehir Tiyatrosunun işe yarar genç aktörleri el ele, omuz omuza verip yeni bir tiyatro kurdukları, gün, kıdemli beş ihtiyarın Şehir Tiyatroları sahnelerinde temsil edecekleri en gülünç vodvili görmek isterdik.

Yahut da faciayı...

FİL

NUHTAN SORUN

Okuduğunuz gazete ve mecmuaları; bulunduğunuz partiyi; hoşlandığınız film ve piyegleri, beğendiğiniz roman ve hikâyeleri bildiriniz size bilgi ve zevk dereceniz ve az çok karakteriniz hakkında malûmat verelim!

Yalnız size peşinen şunu söyleyelim ki cevabı alınca kızmaca yok. Zira dünyada yüzüne karşı kusurları söylendiği zaman sinirlenmiyecek ve yine yüzüne karşı meziyetleri sayılıp döküldüğü takdirde böbürlenmiyecek pek az insan vardır. Biz sizlerin hakiki dostunuz olduğumuz için daima kusurlarınızı gösterecek ve yapıcı; müsbet tenkitlerde bulunmıya çalışacağız. İsimlerinizi rumuzla belirteceğimiz için bunları neşretmekte de bir mahzur görmiyoruz.

Okunaklı olarak yazıp göndereceğiniz soruları (NUH ADINA) ve aşağıdaki adrese yollamanızı rica ederiz.

ADRES: Posta Kutu 12 Tophane — İSTANBUL.

Maçkadan bayan S. L. soruyor;

Hürriyet, Yıldız, Karikatür okuyorum. Life'e aboneyim. Yerli romanlardan Yakılacak Kitap, Seven ne Yapmaz, Allahaısmarladık ve tercümelerden Amber'e hayranım. En sevdiğim filmler Gilda, Öldüren Puse, Çıldırtan Aşk'dır. Sülâlece C. H. P. ye kayıtlıyız Tiyatroyu evvel alır severim... Revülere bayılırım Bilin bakalım ben neyim?...

Affedersiniz ama; siz yanlış kapı çalmışsınız. Dantenin cehenneminin esfeli safilinine teşrif buyuracak yerde fakir Nuhun yamalı teknesine sığınmıya kalkmışsınız. Tuzunuz her halde kuru. Aşktan, cinsi duygulardan, havaiyattan başka meşgaleniz yok. Rica ederiz başka kapıyı çalınız...

Kasımpaşadan M. D. rumzulu okuyucumuz:

Son Dakika okuduğunuzu ve buna da sebep çok sayıda tefrika romanı bulunduğunu; Cingöz, Fantoma, Pinkerton, Şarlok Holms, Arsen Lüpen gibi hırsız polis romanlariyle kovboy ve gangster filmlerinden hoşandığını; İlk önce Demirağın kuzu ziyafetlerile Milli Kalkınma partisine ve bilâhare de Millet partisine girdiğinizi; Havuzlarda çalıştığınızı bildiriyorsunuz.

İşte yorgunluğunuz yetmiyormuş gibi beyninizi ne kadar yıpratacak, hislerinizi körletecek, ve sizi içinde kıvranmakta olduğunuz maddi güçlüklere kanıksatacak zararlı şeyler akla gelirse işte siz onları yapıyorsunuz. Cinayet, hırsız polis, macera mevzuları yarınını bir gün evvelinden düşünmiye mecbur olan insanların hayat mücadelesini kırmak ve olaylar karşısında gözlerini bağlamak için ortaya atılmış sistemli tuzaklardır. Sizin gibi hiç farkında olmadan kurulan ökseye bir defa takılanları bunlar alabildiğine boşluğa doğru sürühler... Haklarınızı arayan, hakiki ve bağımsız sendikanız varsa hemen üye olunuz. Yalnız bu işi yaparken iyice sorup soruşturun ve taklitlerinden sakının...

— Peki peki ağlamayın, bu golu saymıyacağız...
(Fransız Karikatürü)

Mektup

(Baştarafı 2 ncide)

ma ekmek geçmedi. Kusura bakma Ahmet usta yine dertlerim deşildi de mektubuna cevap bile veremedim, senin Sinduka dediğin aklıma yatıyo, ırgatların Sindukası olsa bunca kişi telef olurmuydu?

Gözlerinden öperim kardaşım, mektuplarını beklerim, cümle dostlara selâm.

Kardaşın Veli Yılmaz